

Redaksjonens hjørne

Sommeren står for døren, og noen av oss har fått de første turene ut etter stein. Snart står også Mineralsymposiet for tur, og det skal bli spennende med nytt sted og nytt konsept.

NAGS landsmøte i Drammen, med jubilerende Buskerud Geologiforening som vert, er akkurat avholdt. De foreningene som deltok der hadde et konstruktivt og hyggelig treff, i tillegg til at de fikk beskue foreningens flotte museum.

Med en privatsamling som utgangspunkt, har ildsjelene lagt ned et kjempearbeid for å ta vare på lokale prøver og gruvehistorie, samtidig som det er tilrettelagt både for liten og stor. Tar vi dessuten med det arbeidet som er blitt nedlagt i Iveland (se egen artikkel i dette blad), det arbeid Idd og Enningdalen Historielag utenfor Halden har lagt ned i å bevare gammel steinkultur og sikkert enda flere tilsvarende aktiviteter andre steder i landet, har vi all grunn til å være stolte over de aktiviteter som skjer for geologiens fremme og bevaring. Heia for amatørerne!

Hvordan står det så til i de profesjonelles sfærer? Vi amatører føler at vi aldri har vært nærmere det profesjonelle miljø enn nå, både i form av at geologer holder foredrag og annet opplysende arbeid for oss, men også at vi stadig har kontakt med geologer som vil skrive i bladet. Dette er virkelig positivt!

På den andre side har vi et nasjonalmuseum på flyttefot og under omstrukturering. 26 januar i år ble 2 etasje av Geologisk museum på Tøyen stengt pga renovering. Utstillingen planlegges pakket ned og flyttes til et lager på Økern.

Nødvendig? Det er sikkert ikke jeg den rette til å svare på, men jeg har likt det gamle, ærverdige museet godt slik det var. Kanskje sikkerhet og arbeidsforhold har vært for dårlige eller at plassmangel har vært et problem.

Det jeg er bekymret for er todelt; For det første at vi i flere år framover ikke vil ha det fagmiljøet, det sosiale miljøet og det utstyret som i mange år har vært et bindeledd mellom amatørerne og fagpersonene. Se bare på hvor mange nye mineraler for Norge og verden som er blitt oppdaget på grunn av et oppegående fagmiljø, der profesjonelle og dyktige amatører har jobbet hånd i hånd. Hva skjer nå med et «museum» på Økern? Går prosessen for raskt. Er planer og økonomi helt på plass?

Den andre grunnen til min bekymring er at jeg lurer på når og hvordan det nye museet vil vise seg fram for publikum. Står det ferdig om 4 år? Blir det et nytt, moderne museum vi ikke kjenner oss igjen i og som vi kanskje heller ikke liker? Selvsagt er museer verden over i utvikling og nye, gode pedagogiske ideer og aktiviteter krever sin plass og vi skal ikke være en gjeng fossile grinebitere som bare klager, men alt nytt skaper som kjent ofte usikkerhet.

La oss håpe at de krefter som står bak de nye planene IKKE faller for fristelsen til å erstatte alle de gamle systematikkmonterne med fancy monterer med praktprøver, og at ikke museet blir så moderne at det kun er hypermoderne interaktive utstillinger, men at det blir et museum der fagfolk, studenter og menigmann kan trives. Tiden vil vise. Mange spørsmål er blitt kastet fram, men kanskje vi vil få noen svar på dette og annet i neste nummer av STEIN. I mellomtiden; god sommer!

Thor

KOPPARBERG

Det blir ikke steinmesse i Koppberg sommeren 2015, men vi kommer sterkere tilbake i 2016.

www.koppbergstenmarknad.se/